

Politigårdens Fængsel d. 17-02-2009

Hej Karina.

Jeg vil lige starte med at takke for en rigtig god og konstruktiv samtale med dig den 11. februar. Mine kolleger og jeg fandt det ganske behageligt at der var en der gerne ville lægge øre til de ubehageligheder som vi til tider er udsat for.

Nu kom du til at lægge øre til mange negative konstateringer, men det skal dog siges at vi som fængselsfunktionærer på Politigårdens Fængsel (PF) generelt er glade for vores arbejde og vi oplever også mange meget positive ting.

Vores primære opgave er jo nærmest at resocialisere stærkt negative indsatte så de kan begå sig i de "normale" institutioner indenfor kriminalforsorgen.

Denne opgave er meget svær da der er aldrig to indsatte der har den samme adfærd og vi skal derfor konstant vurdere den enkelte indsatte og finde ud af hvordan vi får den enkelte til at tilpasse sig livet indenfor murene.

Vi får enormt mange gode tilbagemeldinger fra andre afsoningssteder om hvor vidt vores proces med den indsatte har virket og der lyder en generelt positiv tone overfor PF da vi efter sigende skulle have en meget stor præventiv effekt på mange af de indsatte der sidder rundt om i Danmark. Nu spurgte du ind til om folk sad meget isoleret eller noget der kunne sidestilles med isolation. Til dette svarede jeg at vi så vidt muligt forsøgte at få folk fællesskab indenfor rimelig tid. Jeg vil dog gerne uddybe dette.

Vi søger hele tiden en inkrementel udvikling hos den enkelte indsatte hvor vi ser en forbedring af den indsattes adfærd, dette finder de indsatte hurtigt ud af og lærer den positive effekt af at tilpasse sig det system de nu er underlagt. Det vil sige, at de indsatte der bliver ved med at udvise en meget aggressiv og negativ adfærd har naturligvis ikke de samme muligheder som mange af de andre indsatte (Det være sig mulighed for fællesskab og kondi, alle har dog mulighed for en gårdtur). Dette skal også ses i lyset af at det ikke ville være sikkerhedsmæssigt forsvarligt overfor personale og andre indsatte. Ca. 65% af de indsatte vi har på PF i øjeblikket har fællesskab i op til 6 timer om dagen hvilket må siges at være en succes.

Det er dog ikke altid lige nemt at finde en egnet fællesskabsmakker til flere af de indsatte vi har siddende, da vi har flere der er tilknyttet en bestemt gruppering som måske har et fjendtligt forhold til hinanden. Dette skal vi konstant være opmærksomme på og det kan derfor begrænse udvalget af fællesskabsmakkere til den enkelte indsatte.

Men som du kan læse ud af ovenstående, så føler vi selv at vi har en yderst vigtig funktion i kriminalforsorgen og at vi håndtere opgaven på en meget tilfredsstillende måde og med et mere end acceptabelt resultat.

Grunden til den negativitet som du oplevede den 11. feb. var at vi i et længere stykke tid har spurgt flere instanser om at få opgraderet vores sikkerhed, da klientellet bliver mere og mere brutale og aggressive, nærmest proportionelt med den udvikling man også ser ude i samfundet. Disse efterspørgsler bliver ikke hørt før tingene er gået galt (Du fik jo også set hvor voldsomt det kan være, her refererer jeg til den optagne video overvågning) og denne reaktive problemløsning skaber store frustrationer hos det tjenestegørende personale, som gang på gang skal hjem til familie

Politigårdens Fængsel d. 17-02-2009

med mere og forklare om hvorfor de bliver udsat for det de gør. Det er ikke fair når staten er i besiddelse af de ressourcer vi har brug for, at vi så ikke får de arbejdsforhold der påkrævet for at få en god arbejdsplads som der bestemt er potentiale i på Politigårdens Fængsel.

Hvorfor skal vi vente i over et år på at få skiftet nogle celle døre ud som i princippet er blevet bevilliget at direktoratet for kriminalforsorgen (Her har behandlingstiden hos kulturarvestyrelsen været helt uacceptabel)?

Hvorfor skal vi vente på peberspray, nu hvor at politiet har vist at det både er et mindre indgribende magtmiddel og med en stor præventiv effekt? (Det skal tilsyneladende først starte op som en pilotprojekt til juni hos os, men vi har brug for det NU).

Jeg håber at du har forståelse for vores frustrationer og jeg håber at du vil hjælpe os med at få sat skub i de processor som til tider enten går i stå eller bliver sat i bero.

Med venlig hilsen

Fængselsfunktionær Mikkel Knudsen
(Tillidsmandssuppleant for Københavns fængsler afdeling 1)

På vegne af personalet på Politigårdens Fængsel.